

ZVEME VÁS NA KONCERT

MUSICA CONIUNGIT OMNES GENTES

BOËTHIUS
(480–525)

ANEB HUDBA SPOJUJE NÁRODY

ALEXANDER SHONERT

ZAZNÍ SKLADBY

- ✿ JOHANNA SEBASTIANA BACHA (1685–1750)
- ✿ ANTONÍNA DVOŘÁKA (1841–1904)
- ✿ BEDŘIČHA SMETANY (1824–1884)
- ✿ SERGEJE RACHMANINOVY (1873–1943)
- ✿ ÁSTORA PIAZZOLLY (1921–1992)
- ✿ KARLA HAŠLERA (1879–1941)
- ✿ VLASTNÍ SKLADBY & IMPROVIZACE A. SHONERTA
- ✿ ČESKÉ NÁRODNÍ PÍSNĚ
- ✿ ŽIDOVSKÉ & TURECKÉ MELODIE

VYSTOUPÍ

ZA DOPROVODU

HOUSLOVÝ VIRTUÓS

NATÁLIE SHONERT (KLAVÍR)

BEATY ALTIOR (HOUSLE, ZPĚV)

JAKO HOST VYSTOUPÍ

ALMIRA AKTOPRAK (HOUSLE)

[DEVÍTILETÁ TALENTOVANÁ
TURECKÁ HOUSLISTKA
[ABSOLVENTKA KURZŮ
ALEXANDERA SHONERTA]]

ÚVODNÍ SLOVO

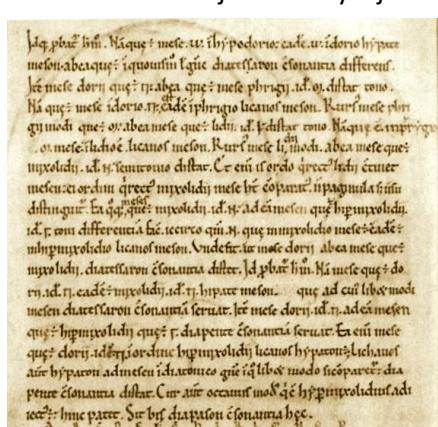
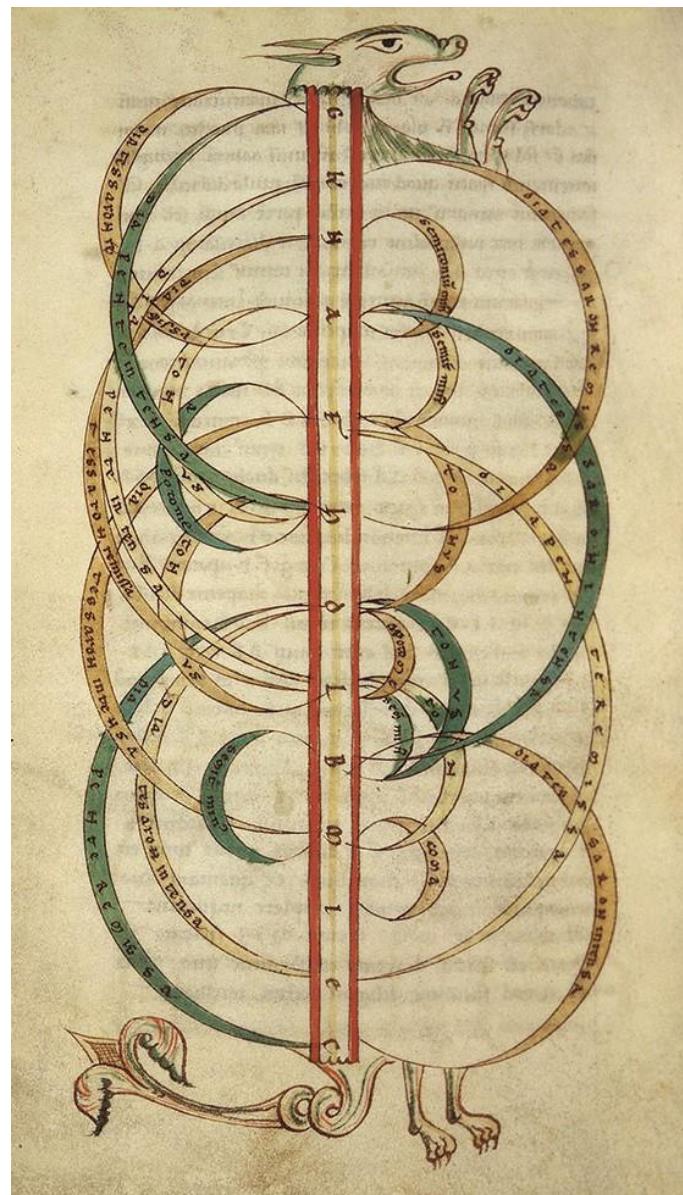
KOSTEL SV. MIKULÁŠE V PRASKOLESÍCH
NEDĚLE 3. ŘÍJNA 2021 OD 17. HODIN

Vážení hosté,
prakticky před rokem, měsícem, týdnem a několika dny, konkrétně 25. srpna 2020, realizoval Institut renesance kulturního dědictví úvodní kulturně popularizační program z cyklu **Bohæmia Pia**. Přednáška* přibližovala osudy burgundského krále **Sigismunda**, který je coby **svatý Zikmund** od dob císaře **Karla IV.** patronem Českých zemí. Tento panovník žil v krušných časech, kdy se

Západorímská říše již nezadržitelně hroutila. Dle dobového historika **Řehoře z Tourse** pojal král Sigismund za svoji choť **Amalbergu**, dceru italského krále **Theodoricha Velikého**. Novomanželům se pak narodil syn **Syderich**, který se, díky zlovolnému našeptávání druhé Sigismundovy manželky **Prokopie**, stal nakonec obětí otcovy paranoi a skončil utopen ve studni. To pochopitelně vyloulo hněv a chuť po pomstě mocných Franků, kteří nastalé situace a truchlícího panovníka využili k invazi, jež pro Sigismunda s jeho druhou ženou neskončila vůbec dobře a oni se rovněž ocitli zavražděni ve studni. Jenže invaze se Frankům nakonec nezdařila, neboť svoji vůli podpořenou vojskem projevil již zmíněný Theodorich Veliký. Ten spolu se Sigismundovým bratrem a následovníkem **Godomarem** zmasakroval Franky **25. června 524 v bitvě u Vézeronce**. Jak francéské anály praví, Godomar krvavou ságu ukončil tím, že osobně proklál franckého krále **Chlodomera**.

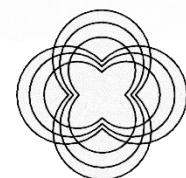
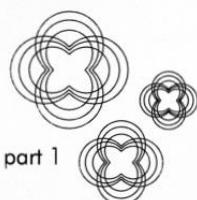
Současníkem oné tragédie byl i teolog a filozof **Anicius Manlius Torquatus Severinus Böetius**, který zemřel rok po krvavém ukončení franského vpádu do **Burgundska**. Anicius Böetius je pro římskokatolickou církev svatým, nicméně i v očích mnohých dalších je významnou osobností tamní doby. Vždyť do historie vstoupil s přezdívkou „**poslední Říman**“. To odkazovalo na jeho neobýejnou sečtělost a vzdělanost. Böetius se narodil kolem roku **480** v rodině vznešených Římanů **Fabiů**. V roce **493** ostrogotský král Theodorich dobyl **Itálii**. Böetiova rodina patřila k těm, které se těšily jeho přízní. Jenže mladík záhy osírel. Ujal se jej však senátor **Symmachus**, což nadějnemu studentovi umožnilo pokračovat v objevování tajů filozofie, matematiky či hudby. Později se věčný student přesunul do **Athén**, kde si rozšířil vědomosti o tamní pohled na fungování Všehomíra.

italský král Theodorich si Böetiova nadání povšimnul a zahrnul jej svou přízní. Čtyřicetiletému vzdělanci se roku **520** dostalo titulu „**magister officiorum**“ a cti být vrchním správcem královského dvora. Ovšem již po třech letech, zřejmě na základě našeptávání závistivců u dvora, jej dal panovník zatknot a během jednoho či dvou let popravit. Tak se skončil osud filosofa, který svými spisy umožnil překlenout kulturní propast oddělující antiku od středověku. Víme, že Böetius měl v úmyslu sepsat úvod do všech čtyř disciplín tzv. **quadrivia**. To tvořilo aritmetika, hudba, geometrie a astronomie. Jenže stihnut zpracovat pouze úvod do prvních dvou nauk. Přesto se díky četným citacím i hlubokým znalostem autora stalo jeho dílo základem pro vzdělanost celé západní civilizace. V knize „**De institutione musica**“ pojednávající o etice hudby si Böetius povzdechl, že je to právě hudba, která spojuje všechny národy a říše světa: „**Musica coniungit omnes gentes!**“ – čili: „**Hudba spojuje všechny národy.**“

* Viz ilustrovaný text přednášky ve formě PDF na https://horafugit.cz/pdf/20200825_Bohaemia_pia_I.pdf

V první části uslyšíte skladby

Café Savoy
Vítězná 5 Praha 5

spojení:
metro B Národní třída
dále 2 stanice tram č. 9, 22, 23
(zastávka Újezd)

Mosty mezi národy nemusí být pouze z kamení nebo betonu. Existuje mnoho dalších forem spojení, které umožňují, aby se odlišné kultury mohly vzájemně obohacovat. Hudba v podání **Alexandera Shonerta**, jeho maminky klavíristky **Natalie Shonert**, jeho odborné asistentky houslistky a zpěvačky **Beaty Altior** a jeho talentované mladé studentky **Almiry Aktoprák** je výše zmíněného výroku důkazem. Alexander a Natalie Shonertovi přišli do České republiky ze vzdálené **Sibiře**. Stalo se tak před **22 lety** a já jsem shodou okolností měl možnost je zde tehdy potkat. Dokonce se mi dostalo té cti a **14. června 2000** jsem jim mohl zorganizovat jeden z prvních koncertů. Design pozvánek tehdy navrhl dnes již velmi úspěšný absolvent VŠUP MgA. **Jakub Korouš**.

Spolupráce mezi rodinami Shonert a Altior pokračovala i v následujících letech. Když začala rodina Altior profesně spojovat svůj zájem o hudbu i o čajovou kulturu, spolupráce se ještě prohloubila.

J.Brahmse

P.I.Čajkovského

P.Sarassatiho

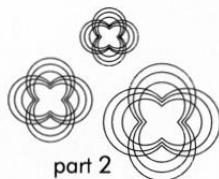
F.Schuberta

G.Gershwina

G.Millera

J.Strausse

Ve druhé části uslyšíte 3 vám vybrané improvizace z uvedených témat:

- arménské
- italské
- španělské
- české
- ruské
- židovské
- jazzové

S nápadem převzít principy a hodnotové ukotvení čajové kultury tak, jak vykristalizovala v Orientu a nechat se jimi inspirovat v Evropě, přišli již tací čeští velikáni, jakými byl v počátcích 20. století kupříklad cestovatel **Joel Hloucha** nebo architekt **Jan Letzel**. Tito dva pánové, kteří položili základy svébytné české čajové kultury, propojili fenomén čajoven s láskou k cestování do dalekých krajin a zároveň s respektem k cizokrajním kulturám. Šli tak ve stopách františkánského mnicha **Odorika z Pordenone**, v jehož žilách kolovala česká krev jeho otce – žoldnéře vojska **Přemysla Otakara II.** Ten se na **počátku 14. století** vydal za čínským císařem, aby mu předal poselství od papeže. Jeho úspěšná cesta byla završena nadiktováním cestopisu, který krátce po **Milionu Marka Pola** přiblížil Evropanům podivuhodné exotické krajiny vzdáleného Orientu.

Vzdálené kraje byly pro mnohé české poutníky a cestovatele zeměmi inspirace a poznání. Nejinak tomu bylo i u výše zmíněného bratra Odorika, který svoji pouť začal **Benátkách**, severoitalském městě, které se nacházelo nedaleko jeho rodného Pordenone. Odtud plul do dnešního **Trabzone**, které v jeho dobách bylo centrem **Trapezuntského císařství**. Ve svém cestopise uvádí, že zde nějakou dobu pobyl coby host u františkánských bratří. Dnešní moderní Trabzon je součástí **Turecka** a najdeme jej na černomořském pobřeží. V dávných dobách zde končila jedna z linií „hedvábné cesty“, a tak se jednalo o strategický přístav plný námořníků, obchodníků a karavan z dalekých krajů a později i čaje.

V roce **2015** jsem měl to štěstí a do města Trabzon jsem se na pozvání společnosti **Çaykur** dostal v rámci finále soutěže **Tea Masters Cup International**. Při této příležitosti jsme se podívali i do proslulé sousední hornaté provincie **Rize**, ve které se pěstuje většina tureckých čajů. Tamní čajová kultura je svébytná a odpovídá tradičnímu naturelu místních obyvatel. Ovšem i zde – jako v mnoha dalších zemích s bohatou čajovou

kulturou – je čaj nápojem kultivovaného setkávání, relaxace, lidskosti. Často je spojen s hudbou a nezřídka i skvělým uměleckým provedením typických hruškovitých skleniček „ince belli“, tepaných táců či strojů na přípravu čajového nápoje. Čaji, pochází-li z **Turecka**, se všude říká „rize“ podle zmíněného pohoří. Stejně tak jako hudba i čaj spojuje národy a přináší radost svým konzumentům a milovníkům bez rozdílu. Hleďme tedy na toho, kdo umí hudbu stvořit či skvěle interpretovat, jako na někoho, kdo stejně jako čajový mistr vnáší do společenství svých hostů soulad, mír a dobrou náladu. Kdo svým uměním pročišťuje mysl, kultivuje ducha a vytváří prostor pro sdílení stejných hodnot. Dnes mezi ty, kdo svojí hrou přišli rozeznít starobylé zdi místního chrámu, patří zástupci tří kultur – české, ruské, turecké –, kteří se společně přišli podělit o svoje umění. Nejmladší interpretkou je devítiletá **Almira Aktoprák**, jejíž rodina je rovněž zde mezi hosty.

Virtuózní houslista a hudební pedagog Alexander Shonert se narodil na Sibiři, ve městě **Irkutsk**. V roce 1996 úspěšně absolvoval **Novosibiřskou stát. konzervatoř Michaela Glinky** pod vedením profesora **Alexeje Gvozděva**. Zde dokončil i postgraduální studia. Od roku **1999** žije a pracuje v Praze. Hraje nejen standardní houslovou klasiku, ale rovněž provokativní, živé, emocionálně bohaté **improvizované melodie** v jedinečné interpretaci. Nabízí

tak svým posluchačům přesah do zcela nových vjemů a zážitků. Brilantní virtuozita, hluboká emocionalita a výrazná osobitost Alexandrova interpretačního stylu i jeho okouzlující improvizace si získaly uznání mnoha kritiků. Alexander Shonert vystupuje na mnoha pódiích celého světa včetně těch prestižních v Evropě, Americe či Asii. Jako pedagog je znám inovativními, neortodoxními a efektivními metodami. Nadto je dovezeno rozvíjet své žáky, ba i pedagogické kolegy, na dálku pomocí **Internetu**. Je mi ctí prozradit, že před několika dny byl spolu s **PhDr. Vladislavem Liščákem, CSc., DSc. z Akademie věd ČR** zvolen do správní rady správní rady našeho **Institutu renesance kulturního dědictví**, kde společně rozvíjíme koncept hudebního vzdělávání **The Shonert Academy**. Moje žena Beata Altior je zde jeho odbornou asistentkou.

Klavírní virtuoska Natalia Shonert působila 25 let v Ruské federaci na konzervatoři jako **profesorka hry na klavír**. Do **České republiky** přišla v roce **1999**. Následovala tak svého syna Alexandra. Společně odehráli řadu koncertů a natočili několik CD. Natalia Shonert působí trvale jako korepetitorka českých a zahraničních sólových i operních zpěváků. Hrála v **Parlamentu ČR**, na **Bertramce**; má za sebou řadu charitativních koncertů a opakovaně vystupovala i v televizi. Za uměleckou činnost jí **Masarykova Akademie Umění** udělila v roce **2002** cenu **Rudolfa II.**

Houslistka a zpěvačka Beata Altior pochází z **Orlických hor**. V roce **1995** absolvovala Pardubickou konzervatoř. Již během studia se začala zajímat o autentickou interpretaci staré hudby, zejména o hru na barokní housle a později i zpěv. Protože v té době ještě neprobíhala v České republice ucelená výuka tohoto oboru, absolvovala četné mistrovské kurzy převážně v zahraničí: např. u **Simona A. T. Standage** (Velká Británie), **Johna Hollowaye** (Velká Británie), **Sigiswalda Kuijkena** (Belgie) nebo **Kati Debretzeni** (Rumunsko). V rámci interpretace staré hudby se začala věnovat rovněž sólovému zpěvu pod vedením oratorní pěvkyně **Lenky Pištecké** nebo na mistrovských kurzech

Jeffrey Galla (USA) či **Maria van Alteny** (Nizozemí). Potřeba poznávat historický kontext interpretované hudby dovedla Beatu Altior v letech **1998–2003** ke studiu oboru kulturní historie na **Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích**. Spolupracuje s více soubory a interprety převážně zaměřenými na starou hudbu. V profesním rozvoji ji velmi ovlivnila dlouhodobá spolupráce s **Michaelem Pospíšilem** a jeho souborem **Ritornello** a rovněž s **Františkem Běhounkem**, uměleckým vedoucím souboru **Ludus Musicus**. Založila a vede soubory **Hora Fugit** a **Via Melodica**. Řídí **hudební sekci Institutu renesance kulturního dědictví**.

Děkuji Vám všem a zejména vzácným hostům z turecké ambasády, za Vaši účast a těším se na naše další shledání!